

Uzdravovanie v sobotu

Mk 2, 27-28. – „²⁷ A povedal im: *Sobota je učinená pre človeka a nie človek pre sobotu,* ²⁸ *takže Syn človeka je pánom i soboty.*“ (Roh.)

Mk 3,4-5 – „⁴ A povedal im: *Či sa smie v sobotu dobre robiť a či zle robiť - život zachrániť a či zabiť? A oni mlčali.* ⁵ *A obzrúc sa po nich dookola s hnevom, súčasne zarmútený nad tvrdosťou ich srdca, povedal človekovi: Vystri svoju ruku! A vystrel, a jeho ruka bola zase zdravá jako tá druhá.*“ (Roh.)

Matúš písal evanjelium pre Židov a zdôraznil v ňom, že Ježiš je predpovedaný Mesiáš. Lukáš napísal evanjelium pre bývalých pohanov a Ježiša im predstavuje ako Syna človeka, Spasiteľa sveta, blízkeho Priateľa. Marek adresoval evanjelium Rimanom, teda tiež bývalým pohanom. Ježišovu identitu ukazuje na tom, čo robí, nie tým, čo hovorí. V Markovom evanjeliu nie sú prakticky žiadne kázania a aj podobenstiev je tam len niekoľko (5), ale zato popísaných zázrakov je 18. Ježiš je tu vykreslený, ako muž činu, ktorý koná, slúži, obetuje sa a zachraňuje... Markovo evanjelium je akčné evanjelium, ktoré sa celkom hodí do dnešnej doby, ale pri podrobnom skúmaní tu objavíme tiež dôležité duchovné pravdy.

1. Evanjelista Marek popisuje v 2. a 3. kapitole dva príbehy o tom, ako Ježiš rozumel prikázaniu o svätení soboty.

Mk 2, 23-27. – Ježišovi učeníci trhajú v sobotu obilné klasy. Farizeji vyčítajú Ježišovi, že jeho učeníci robia to, čo je v sobotu zakázané. Pán Ježiš sa ich zastane a uvedie príklad Dávida a jeho družiny, ktorí jedli z chlebov predloženia, ktoré je mohli jesť len kňazi. Ježiš obhajuje takýto spôsob nasýtenia, (Dt 23,26) aj keď nedoporučuje robiť túto činnosť každú sobotu. Ježiš tu uprednostní svoj záujem o človeka pred striktným dodržaním zákona.

1a) **Mk 2, 27.** – „*A povedal im: Sobota je učinená pre človeka a nie človek pre sobotu...*“

Čo chce Pán Ježiš povedať týmto výrokom?

Príklad:

- ceruzka, pero sú vyrobené za účelom písania,
- mobilný telefón je predovšetkým na telefonovanie, ale môžeme s ním fotografovať, cez internet riešiť rôzne úlohy a využívať aj iné aplikácie,
- topánky si vyberáme tak, aby sa nám v nich dobre chodilo.

Všetky tieto veci sú vytvorené preto, aby slúžili človeku – sú podriadené potrebám človeka.

Ako je to so sobotou? „*Sobota bola ustanovená pre človeka, ...*“ - má teda „slúžiť“ človeku. Ako?

Sobota bola vytvorená (sobotný čas bol oddelený) pre stretnutie človeka so svojim Stvoriteľom a Vysloboditeľom Ježišom Kristom.

Pán Boh sa chce stretnúť s človekom a preto urobí všetko preto, aby toto jeho pozvanie bolo zrozumiteľné pre každého a to rovnako v SZ dobe, ako aj dnes. Pripomína to aj jedno z prikázaní, aby človek nezabudol.

Keď človek poslúchne toto pozvanie a ide chváliť Boha v určený čas na určené miesto a stretáva sa tu s ľuďmi, ktorí majú rovnaký úmysel – chváliť Hospodina. Tak vzniká spoločenstvo, ktoré spoločne vzdáva česť Pánu Bohu. Keď prideme do takéhoto spoločenstva stretneme sa so svojimi blízkymi, s bratmi a sestrami, s duchovnou a fyzickou rodinou prijímame predovšetkým ten duchovný pokrm. Ale tiež sa modlíme jeden za druhého, zdieľame sa so skúsenosťami s Pánom, povzbudzujeme sa navzájom a určite nájdeme ešte viac pozitív takéhoto spoločenstva.

Na prvom mieste je však stretnutie s Pánom Bohom – inak by to mohol byť aj spolok záhradkárov.

Samozrejme aj tento dar - sobota - sa dá nesprávne využiť resp. zneužiť, ako všetko, čo sme dostali od Boha.

1b) „*Sobota je učinená pre človeka, ...*“, aby sa človek stretol s Bohom. Môže tento časový úsek (24 hod.) človeka nejakým spôsobom obmedzovať a prikazovať mu, čo musí a čo nesmie robiť?

Keby to tak bolo, človek by bol stvorený pre sobotu (sobota by bola nadradená človeku) a znamenalo by to, že človek by v tomto časovom úseku bol nútený vykonávať nejakú aktivitu, resp. nemal by, ak je zakázaná; bohužiaľ to nie je len teória.

V takomto duchu prezentovali sobotu farizeji a zákonníci a došlo to až tak ďaleko, že pre túto skupinu ľudí sa zákony a predpisy (tradícia) stala dôležitejšia, než pravý zmysel tohto dňa t.j. spoločenstvo s Bohom a blíznymi. A čo je ešte horšie, v tomto duchu učili aj celý izraelský národ

(napríklad : cesta sobotného dňa - cca 1000 m)

Toto bol jeden z dôvodov, prečo Ježiš tak ostro vystúpil voči tejto duchovnej elite národa.

2. O ďalšej aktivite v sobotu píše Marek v 3. kapitole **Mk 3,1-5**. – Ježiš príde do synagógy, kde je človeka s uschnutou rukou – farizeji ho sledujú, či ho uzdraví, aby ho mohli obžalovať.

V tomto 2. príbehu sa deje niečo, s čím sa v Ježišovej službe často nestretávame. Pán Ježiš sa pri viacerých uzdraveniach skôr stiahne do úzadia a zakáže vyličeným hovoriť o tom, nechce si zvyšovať popularitu (maximálne prikáže uzdraveným, aby sa ukázali sa kňazom). V tejto situácii koná presne naopak. Hoci Ježiš vie, že v synagóge sú prítomní farizeji, čakajúci len na to, aby ho prichytili pri prestúpení ich „sobotného zákona“, provokačne uzdraví opäť v sobotu človeka s ochrnutou rukou, pričom to určite nebol akútny prípad.

Aby to bolo nespochybniteľné, Ježiš si zavolá chorého človeka do stredu miestnosti – synagógy a pred všetkými ho uzdraví.

Nebolo to zrejme len kvôli farizejom. Boli tam aj iní ľudia, aj jeho učeníci a tým bolo potrebné ukázať, ako prakticky zachovávať sobotu - čo je možné robiť v sobotu.

- Ježiš položí prítomným (farizejom) len jednu otázku – „*Je v sobotu dovolené robiť dobre alebo zle, život zachrániť alebo zničiť*“ a ďalej už len koná - je to kázanie o sobote bez slov.

3. Aplikácia:

Ako tieto dva výroky Ježiša o sobote spolu súvisia? **Mk 2,27** - sobota ustanovená pre človeka, **Mk 3,4** - v sobotu je dovolené robiť dobre?

V centre soboty má byť Ježiš Kristus a nie časový úsek, zákon, predpisy o sobote aj keď sú užitočné.

Aj v sobotu sa má prejavovať náš vzťah k Bohu a jeho zásadám, k jeho stvoreniu.

Aj v sobotu máme byť k druhým láskaví, milosrdní, zhovievaví – to znamená pomáhať bližnému, keď to potrebuje, keď je v núdzi.

Aj v sobotu máme vyjadriť svoje stanovisko – názor, ak sa jedná o správnu vec a nemáme sa báť reakcie ľudí.

Ani v sobotu nemáme byť ľahostajní k nepravosti, nespravodlivosti.

Boh pripravil pre človeka časový úsek – 24 hodín, aby sa s ním mohol stretnúť. Keď berieme do úvahy spomínané príbehy, sobotná bohoslužba zahŕňa aj službu bližnému. Súhlasíte?

V podobenstve o poslednom súde Ježiš hovorí **Mt 25,40** – „... *Čokoľvek ste urobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste urobili*“ Keď pracujeme pre nášho Pána jemu slúžime.

Sobota dáva človeku priestor v čase, aby sa mohol stretnúť so svojim Bohom, Stvoriteľom, ale vidíme, že služba bližnému nemá chýbať ani v tento deň - v sobotu. Človek je vždy viac ako pravidlo, písaný zákon, ľudské ustanovenie.

Ježiš neruší v spomínaných príbehoch napísaný zákon, ale pri jeho aplikácii vkladá doň ducha milosrdenstva.

Farizeji, pre ktorých sa tradícia stala dôležitejšia než pravý zmysel sobotného dňa t.j. stretnutie s Bohom, sa idú hneď radiť s herodiánmi svojimi nepriateľmi, ako zabiť Ježiša – v tom sa prejavuje ich zvrátené myslenie.

Záver

Pán Boh neurčil priestor ani čas, kedy by sme nemali robiť dobre, kedy by sme nemali prejavovať súcit a milosrdenstvo.

Prinášajme preto ovocie hodné mena, ktoré ako kresťania nosíme.

AMEN